

ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΠΙΝΕΛΙΕΣ ΣΕ ΑΛΙΚΟ ΚΟΚΚΙΝΟ

Πέρασε η εικοστή του Αύγουστου και τυπικά η Ελλάδα βγήκε από τα μνημόνια, που σημαίνει ότι ένα μεγάλο ποσοστό της εξάρτησής μας από τους θεσμούς δεν υπάρχει πλέον. Παραμένουν όμως οι εκατοντάδες εφαρμοστικοί νόμοι και κυβερνητικές αποφάσεις, οι οποίοι συνιστούν την μνημονιακή πολιτική. Και για να μην είμαστε αφοριστικοί, πολλοί από αυτούς έπρεπε να τους εφαρμόζαμε από μόνοι μας, δεκαετίες πριν. Αυτοί που οπωσδήποτε σταδιακά πρέπει να ξηλωθούν, είναι αυτοί που συνιστούν τη νεοφιλελεύθερη λογική και εγκληματικά μας οδήγησαν σε πολιτικές λιτότητας, η οποία δημιούργησε μεγαλύτερη ύφεση 25% και ανεργία 27%.

Άρα η ευθύνη της πολιτικής πλέον είναι στην ελληνική κυβέρνηση, με εξαίρεση τις αλλαγές που έχουν άμεση σχέση με την οικονομία, στις οποίες θα πρέπει να υπάρχει συναίνεση με τους δανειστές. Που σημαίνει ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έχει αρκετό πολιτικό χρόνο να βάλει τις δομές ενός σύγχρονου κράτους, που θα δουλεύει ανεξάρτητο από την κυβέρνηση και ίσως εάν χρειαστεί και χωρίς αυτήν. Αυτό η Ιταλία το έχει πετύχει δεκάδες χρόνια πριν, ενώ δεν είχε κυβέρνηση το κράτος δούλευε περίφημα. Εκτός από την πρόκληση της οικονομικής ανασυγκρότησης και της δίκαιης ανάπτυξης, **ο ΣΥΡΙΖΑ θα κριθεί και σε αυτό τον τομέα, έχοντας την ευχέρεια να βάλει κόκκινες πινελιές στην πολιτική του και με άλικο κόκκινο.**

Αυτό σημαίνει κράτος δικαίου, στο οποίο όλοι οι πολίτες θα είναι και θα αισθάνονται ίσοι, χωρίς διαφθορά, με μηχανισμούς που θα περιορίσουν τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή, με ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και των εργασιακών δικαιωμάτων, με ενίσχυση της παιδείας και της υγείας. **Πολιτική για το λαό και όχι για τις συντεχνίες μεγαλοσυμφερόντων.**

Και η πρώτη κίνηση του υπουργού της Δικαιοσύνης Μιχάλη Καλογήρου, να αποσύρει το νομοσχέδιο της διάσπασης του Πρωτοδικείου της Αθήνας έχει αρνητικό πρόσημο. Το ζήτημα αυτό απασχολεί τα δικαστήρια από το 1981, δηλαδή η γιγάντωση και οι αντιοικονομίες κλίμακας που δημιουργούνται, λόγω του μεγέθους του Πρωτοδικείου της Αθήνας και η διάσπασή του σε άλλα δύο Πρωτοδικεία. Σκόνταφτε όμως πάντα στις αντιδράσεις της συντεχνίας των μεγαλοδικηγόρων και σήμερα και των δικηγορικών εταιρειών, που θέλουν την πίτα ολόκληρη, υπαλληλοποιώντας τους μικρούς δικηγόρους. Και ταλαιπωρείται ο ελληνικός λαός του λεκανοπεδίου της Αττικής, όταν ξεκινάει από τα Μέγαρα ή το Μαραθώνα για να δικαστεί στην π. Σχολή Ευελπίδων, να τρώει ολόκληρη ημέρα του και να φεύγει άπρακτος, διότι η υπόθεσή του αναβλήθηκε. Καταλαβαίνω τα συμφέροντα των μεγαλοδικηγόρων, να έχουν όλες τις υποθέσεις τους στο ιστορικό δικαστικό κέντρο, αλλά ένα κράτος που σέβεται την ύπαρξή του ξεκινάει με γνώμονα τα συμφέροντα του λαού. Δεν είναι δυνατόν η Αχαΐα να έχει τρία Πρωτοδικεία, η Ηλεία δύο, η Μεσσηνία δύο και η Αθήνα με τη Θεσσαλονίκη ένα.

Σωστά ο υπουργός της Δικαιοσύνης Μιχάλης Καλογήρου πήρε πίσω το νομοσχέδιο του προκατόχου Σταύρου Κοντονή για να το μελετήσει, αλλά εάν το αποσύρει, θα πρέπει να μας πείσει με επιχειρήματα. Και το επιχείρημα που διαβάζω, ότι οι δικηγόροι και με δημοψήφισμα στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν το αποδέχονται είναι έωλο. Διότι εάν θέσουν οι αρτοποιοί δημοψήφισμα με το ερώτημα εάν συμφωνούν να διπλασιαστεί η τιμή του ψωμιού, σίγουρα θα επικρατήσει με αλβανικά ποσοστά. Η κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να το αποδεχτεί;

Θεωρώ κύριε υπουργέ ότι αυτό το νομοσχέδιο για τη διάσπαση του δικαστηρίου είναι **η αριστερή πολιτική στο χώρο των δικαστηρίων, διότι εξυπηρετεί τα συμφέροντα του λαού της Αττικής, αλλά και της πολιτείας** και μαζί με άλλες τομές που πρέπει να γίνουν, θα βοηθήσει στην εύρυθμη λειτουργία της Δικαιοσύνης, που τόσο ανάγκη έχει ο τόπος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ

Δικαστικός Υπάλληλος

Γραμματέας Γενικού Συμβουλίου ΑΔΕΔΥ